

XV

When I consider every thing that grows
Holds in perfection but a little moment,
That this huge stage presenteth nought but shows
Whereon the stars in secret influence comment,
When I perceive that men as plants increase,
Cheered and checked even by the self-same sky,
Vaunt in their youthful sap, at height decrease,
And wear their brave state out of memory,
Then the conceit of this inconstant stay
Sets you most rich in youth before my sight,
Where wasteful time debateth with decay
To change your day of youth to sullied night,
 And all in war with Time for love of you,
 As he takes from you, I engraft you new.

William Shakespeare (1564 – 1616)

15

Als ik bedenk hoe ieder ding dat groeit
Perfectie slechts één ogenblik bereikt
En dat op dit immens toneel niets prijkt
Wat níet uit 't schimmige schrift der sterren vloeit;
En als ik zie hoe mannen tieren als planten,
Gevierd en beschimpt door een en dezelfde hemel
En trots van jong sap op hun hoogtepunt verzanden,
En al hun klasse uit hun herinnering nemen;
Dan zet de plot van deze grillige stonde
Jouw o zo rijke jeugd neer voor mijn ogen
En voert tijd met bederf zijn dialogen:
Ze dimmen jouw dag van jeugd tot nacht van zonde.
 En allen in oorlog met Tijd uit liefde voor jou.
 Steeds als hij van je steelt ent ik je gauw.

Vertaald door Bas Belleman

*Uitgeverij; Atheneum – Polak & Van Gennep, Amsterdam
(2020)*

*“consider every thing that grows Holds in perfection but a
little moment”*